

PADOMES REGULA (EK) Nr. 1100/2007

(2007. gada 18. septembris),

ar ko nosaka pasākumus Eiropas zušu krājumu atjaunošanai

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

jāpiešķir dalībvalstu rīcībai, izstrādājot zušu krājumu pārvaldības plānus, kas pielāgoti reģionāliem un vietējiem apstākļiem.

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 37. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽¹⁾,

tā kā:

(1) Padome 2004. gada 19. jūlijā pieņēma secinājumus par Komisijas 2003. gada 1. oktobra Paziņojumu Padomei un Eiropas Parlamentam par Kopienas rīcības plāna izstrādāšanu Eiropas zušu krājumu pārvaldībai, kurā ietverts Komisijas lūgums nākt klajā ar priekšlikumiem par zušu ilgtermiņa pārvaldību Eiropā.

(2) Eiropas Parlaments 2005. gada 15. novembrī pieņēma rezolūciju, aicinot Komisiju tūlīt iesniegt priekšlikumu regulai par Eiropas zušu krājumu atjaunošanu.

(3) Starptautiskās Jūras pētniecības padomes (ICES) jaunākajās zinātnes atziņās par Eiropas zušiem teikts, ka to krājumi ir mazāki par bioloģiski drošu robežvērtību un pašreizējā zveja nav ilgtspējīga. ICES iesaka steidzamības kārtā izstrādāt visu Eiropas zušu krājumu atjaunošanas plānu un pēc iespējas mazāk izmantot krājumus un veikt citas cilvēku darbības, kas ietekmē attiecīgo zveju vai krājumus.

(4) Kopienā ir daudzveidīgi apstākļi un vajadzības, kam vajadzīgi dažādi īpaši risinājumi. Šī daudzveidība būtu jāņem vērā, plānojot un īstenojot pasākumus, lai nodrošinātu Eiropas zušu populācijas aizsardzību un ilgtspējīgu izmantošanu. Lēmumi būtu jāpieņem mērogā, kas pēc iespējas atbilst zušu pārvaldes vietām. Prioritāte būtu

(5) Ar Padomes Direktīvu 92/43/EEK (1992. gada 21. maijs) par dabisko dzīvotņu un savvaļas augu un dzīvnieku aizsardzību ⁽²⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2000/60/EK (2000. gada 23. oktobris), ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā ⁽³⁾, *inter alia* iecerēts aizsargāt, saglabāt un uzlabot ūdens vidi, kurā zuši pavada daļu mūža, un jānodrošina, lai pasākumi, kas veikti saskaņā ar šo regulu, un pasākumi, kas veikti saskaņā ar iepriekšminētajām direktīvām, būtu koordinēti un konsekventi. Zušu krājumu pārvaldības plāniem jo īpaši būtu jāattiecas uz upju baseiniem, kas definēti saskaņā ar Direktīvu 2000/60/EK.

(6) Sekmīga Eiropas zušu krājuma atjaunošanas pasākumu īstenošana ir atkarīga no tā, vai Kopienas, dalībvalstu un vietējā un reģionālā mērogā notiek cieša sadarbība un saskaņota rīcība, kā arī no tā, vai attiecīgās sabiedrības daļas ir informētas, ar tām apspriežas un tās ir iesaistītas. Tādēļ atbalsts no Eiropas Zivsaimniecības fonda varētu veicināt efektīvu zušu krājumu pārvaldības plānu īstenošanu.

(7) Ja upju baseinus, kas ir kādas dalībvalsts teritorijā, nevar apzināt un definēt kā dabiskas Eiropas zušu dzīvotnes, vajadzētu būt iespējai attiecīgo dalībvalsti atbrīvot no pienākuma sagatavot zušu krājumu pārvaldības plānu.

(8) Lai zušu krājumu atjaunošanas pasākumi būtu efektīvi un taisnīgi, dalībvalstīm jānosaka pasākumi, ko iecerēts veikt, kā arī teritorijas, uz ko minētos pasākumus paredzēts attiecināt, un tāda informācija plaši jāizziņo, kā arī jāizvērtē pasākumu efektivitāte.

(9) Komisijai būtu jāapstiprina zušu krājumu pārvaldības plāni, pamatojoties uz Zivsaimniecības zinātnes, tehnikas un ekonomikas komitejas (STEF) veiktu tehnisku un zinātnisku izvērtējumu.

⁽²⁾ OV L 206, 22.7.1992., 7. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2006/105/EK (OV L 363, 20.12.2006., 368. lpp.).

⁽³⁾ OV L 327, 22.12.2000., 1. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. 2455/2001/EK (OV L 331, 15.12.2001., 1. lpp.).

⁽¹⁾ 2006. gada 16. maija Atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts).

- (10) Upes baseinā, kur zvejai un citām cilvēku darbībām, kas ietekmē zušus, varētu būt pārrobežu ietekme, visām programmām un visiem pasākumiem vajadzētu būt koordinētiem visā attiecīgajā upes baseinā. Koordinācija tomēr nedrīkst traucēt strauji ieviest to zušu krājumu pārvaldības plānu daļas, kas attiecas uz konkrētām valstīm. Attiecībā uz upju baseiniem, kas plešas pāri Kopienas robežām, Kopienai būtu jācenšas nodrošināt attiecīgu koordināciju ar attiecīgajām trešām valstīm.
- (11) Koordinējot pāri robežām, gan Kopienā, gan ārpus tās īpaša uzmanība būtu jāpievērš Baltijas jūras un Eiropas piekrastes ūdeņiem, kas nav iekļauti Direktīvas 2000/60/EK darbības jomā. Tam, ka tāda koordinācija ir vajadzīga, tomēr nevajadzētu atturēt dalībvalstis no steidzamas rīcības.
- (12) Tādēļ īpaši pasākumi, lai palielinātu tādu Eiropas ūdeņos izlaistu zušu skaitu, kas īsāki par 12 cm, kā arī lai krājumu atjaunošanas nolūkos pārvietotu zušus, kas īsāki par 20 cm, būtu jāīsteno kā daļa no kāda zušu krājumu pārvaldības plāna.
- (13) Līdz 2013. gada 31. jūlijam 60 % no gadā noķertajiem zušiem, kas īsāki par 12 cm, būtu jā saglabā krājumu atjaunošanai. Tādu zušu tirgus cenu attīstība, kas īsāki par 12 cm, būtu jāpārtrauc katru gadu. Ja tādu zušu vidējās tirgus cenas, kas ir īsāki par 12 cm un ko izmanto, lai atjaunotu krājumus dalībvalstu definētos zušu upju baseinos, būtiski samazinās salīdzinājumā ar tādu zušu cenām, kas īsāki par 12 cm un ko izmanto citiem nolūkiem, Komisijai būtu jāatļauj veikt attiecīgus pasākumus, kas varētu ietvert īslaicīgu tādu zušu īpatnsvāra samazināšanu, kas īsāki par 12 cm un paredzēti krājumu atjaunošanai.
- (14) Zušu nozveja Kopienas ūdeņos, kas ir jūras virzienā no tādu zušu upju baseinu robežām, ko dalībvalstis definējušas kā dabiskas zušu dzīvotnes, būtu pakāpeniski jāsamazina, samazinot zvejas piepūli vai nozveju vismaz par 50 %, ņemot par pamatu vidējo zvejas piepūli vai nozveju 2004.–2006. gadā.
- (15) Pamatojoties uz dalībvalstu sniegto informāciju, Komisijai būtu jā sagatavo pārskats par zušu krājumu pārvaldības plānu īstenošanu un vajadzības gadījumā būtu jāierosina attiecīgi pasākumi, lai ar lielu iespējamību panāktu Eiropas zušu krājumu atjaunošanu.
- (16) Dalībvalstīm būtu jāizveido kontroles un pārraudzības sistēma, kas pielāgota apstākļiem un tiesiskajam regulējumam, kuru jau piemēro zvejai iekšzemes ūdeņos atbil-

stīgi Padomes Regulai (EEK) Nr. 2847/93 (1993. gada 12. oktobris), ar kuru izveido kontroles sistēmu, kas piemērojama kopējai zivsaimniecības politikai⁽¹⁾. Šajā sakarā dalībvalstīm būtu jānodrošina konkrēta informācija un konkrētas aplēses par komerciālām un atpūtas zvejas darbībām, lai vajadzības gadījumā atbalstītu pārskatu sniegšanu par zušu krājumu pārvaldības plāniem un to izvērtēšanu, kā arī kontroles un noteikumu izpildes pasākumus. Dalībvalstīm turklāt būtu jāveic pasākumi, lai nodrošinātu zušu importa un eksporta kontroli un zušu importa un eksporta noteikumu izpildi,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Priekšmets

1. Ar šo regulu izveido sistēmu *Anguilla anguilla* sugas Eiropas zušu krājumu aizsardzībai un ilgtspējīgai izmantošanai Kopienas ūdeņos, piekrastes lagūnās, upju grīvās, upēs un savstarpēji saistītos iekšzemes ūdeņos, kas ietek ICES III, IV, VI, VII, VIII, IX apgabala jūrās vai Vidusjūrā.

2. Attiecībā uz Melno jūru un ar to saistītām upju sistēmām Komisija, apspriedusies ar Zivsaimniecības zinātnes, tehnikas un ekonomikas komiteju, saskaņā ar Padomes Regulas (EK) 2371/2002 (2002. gada 20. decembris) par zivsaimniecības resursu saglabāšanu un ilgtspējīgu izmantošanu saskaņā ar kopējo zivsaimniecības politiku⁽²⁾ 30. panta 2. punktā minēto kārtību līdz 2007. gada 31. decembrim pieņem lēmumu par to, vai šie ūdeņi atbilstīgi šīs regulas 3. pantam ir dabiskas Eiropas zušu dzīvotnes.

3. Pasākumus, ko veic saskaņā ar šo regulu, pieņem un ievieš, neskarot attiecīgos noteikumus Direktīvās 92/43/EEK un 2000/60/EK.

2. pants

Zušu krājumu pārvaldības plānu izstrāde

1. Dalībvalstis noskaidro un nosaka konkrētos to teritorijā esošos upju baseinus, kuri ir dabiskas Eiropas zušu dzīvotnes ("zušu upju baseini") un kuros varētu būt ietverti jūras ūdeņi. Ja ir dots atbilstīgs pamatojums, dalībvalstis par vienu zušu upju baseinu var noteikt visu valsts teritoriju vai konkrētu reģionālu administratīvu vienību.

⁽¹⁾ OV L 261, 20.10.1993., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1967/2006 (OV L 409, 30.12.2006., 11. lpp.). Labotā redakcija OV L 36, 8.2.2007., 6. lpp.

⁽²⁾ OV L 358, 31.12.2002., 59. lpp.

2. Nosakot zušu upju baseinus, dalībvalstis pēc iespējas ņem vērā Direktīvas 2000/60/EK 3. pantā minētos administratīvos pasākumus.

3. Katram zušu upju baseinam, kas ir noteikts atbilstīgi 1. punktam, dalībvalstis izstrādā zušu krājumu pārvaldības plānu.

4. Katrs zušu krājumu pārvaldības plāns ir paredzēts, lai samazinātu antropogēnu mirstību, radot apstākļus, lai ar lielu varbūtību līdz jūrai nokļūtu vismaz 40 % sudrabzušu biomasas salīdzinājumā ar iespējami labāko aplēsi par to, cik zušu tur nokļūtu, ja krājumu nebūtu skārusi antropogēna ietekme. Zušu krājumu pārvaldības plānu sagatavo, lai ilgtermiņā sasniegtu šo mērķi.

5. Zušu nokļūšanas jūrā mērķa līmeni nosaka, ņemot vērā par katru zušu upes baseinu pieejamos datus, pielietojot vienu vai vairākus no turpmāk norādītiem trim paņēmieniem:

a) izmantojot datus, kas savākti piemērotākajā posmā pirms 1980. gada, ja tie ir pieejami pietiekamā daudzumā un atbilstīgā kvalitātē;

b) veicot uz dzīvotnēm balstītu izvērtējumu par iespējamo zušu produkciju, ja nebūtu antropogēnās mirstības apstākļi;

c) atsaucoties uz līdzīgu upju sistēmu ekoloģiju un hidrogrāfiju.

6. Katrā zušu krājumu pārvaldības plānā ir apraksts un analīze par zušu upes baseina zušu populācijas pašreizējo stāvokli, un plānā ir norādīta šā stāvokļa un 4. punktā paredzētā nokļūšanas jūrā mērķa līmeņa savstarpējā saistība.

7. Katrā zušu krājumu pārvaldības plānā ir paredzēti pasākumi, lai sasniegtu 4. punktā paredzēto mērķi un pārraudzītu un pārbaudītu tā izpildi. Dalībvalstis var noteikt līdzekļus atkarībā no vietējiem un reģionāliem apstākļiem.

8. Pārvaldības plānā var paredzēt šādus, kā arī citus pasākumus:

— komerciālu zvejas darbību samazināšana,

— atpūtas zvejas ierobežošana,

— krājumu atjaunošanas pasākumi,

— strukturāli pasākumi, apvienojot tos ar citiem vides pasākumiem, lai darītu upes pārvaramas visā to garumā un uzlabotu upju dzīvotnes,

— sudrabzušu transportēšana no iekšzemes ūdeņiem uz ūdeņiem, no kuriem tie var viegli nokļūt Sargasu jūrā,

— plēsēju apkarošana,

— hidroelektroenerģijas ražošanas turbīnu apstādīnāšana uz laiku,

— ar akvakultūru saistīti pasākumi.

9. Katrā zušu krājumu pārvaldības plānā iekļauj grafiku, lai sasniegtu 4. punktā noteikto nokļūšanas jūrā mērķa līmeni, izmantojot pakāpenisku pieeju un ievērojot prognozēto krājuma papildinājuma apjomu; tas ietver pasākumus, ko piemēros, sākot ar zušu krājumu pārvaldības plāna piemērošanas pirmo gadu.

10. Zušu krājumu pārvaldības plānā katra dalībvalsts pēc iespējas ātrāk īsteno piemērotus pasākumus, lai samazinātu zušu mirstību, ko izraisa ar zveju nesaistīti faktori, tostarp hidroelektroenerģijas ražošanas turbīnas, sūkņi vai plēsēji, ja vien tas nav vajadzīgs plāna mērķa sasniegšanai.

11. Katrā zušu krājumu pārvaldes plānā ietver tādu kontroles un izpildes nodrošināšanas pasākumu aprakstu, ko saskaņā ar 10. pantu piemēros ūdeņos, kas nav Kopienas ūdeņi.

12. Zušu krājumu pārvaldības plāns ir pārvaldības plāns, kas attiecīgas valsts līmenī pieņemts kā Kopienas resursu saglabāšanas pasākums saskaņā ar Padomes Regulas (EK) Nr. 1198/2006 (2006. gada 27. jūlijs) par Eiropas Zivsaimniecības fondu⁽¹⁾ 24. panta 1. punkta v) apakšpunktu.

⁽¹⁾ OV L 223, 15.8.2006., 1. lpp.

3. pants

Atbrīvojums no pienākuma sagatavot zušu krājumu pārvaldības plānu

1. Dalībvalsti var atbrīvot no pienākuma sagatavot zušu krājumu pārvaldības plānu, ja ir sniegts atbilstīgs pamatojums, ka tās teritorijā esoši upju baseini vai jūras ūdeņi nav dabiskas Eiropas zušu dzīvotnes.
2. Vēlākais 2008. gada 1. janvārī dalībvalstis iesniedz Komisijai pieprasījumus atbrīvot no pienākuma sagatavot zušu krājumu pārvaldības plānus saskaņā ar 1. punktu.
3. Pamatojoties uz Zivsaimniecības zinātnes, tehnikas un ekonomikas komitejas vai citu atbilstīgu zinātnisku struktūru veiktu tehnisku un zinātnisku izvērtējumu, atbrīvojuma pieprasījumus vajadzības gadījumā apstiprina Komisija atbilstīgi Regulas (EK) Nr. 2371/2002 30. panta 2. punktā minētajai kārtībai.
4. Ja Komisija apstiprina dalībvalsts lūgumu pēc atbrīvojuma, 4. pants uz attiecīgo dalībvalsti neattiecas.

4. pants

Zušu krājumu pārvaldības plānu iesniegšana

1. Vēlākais 2008. gada 31. decembrī dalībvalstis iesniedz Komisijai zušu krājumu pārvaldības plānus, kas sagatavoti saskaņā ar 2. pantu.
2. Dalībvalsts, kas apstiprināšanai Komisijā nav iesniegusi zušu krājumu pārvaldības plānu līdz 2008. gada 31. decembrim, vai nu vismaz par 50 % samazina zvejas piepūli salīdzinājumā ar vidējo zvejas piepūli, ko izmantoja no 2004. līdz 2006. gadam, vai samazina zvejas piepūli, lai nodrošinātu zušu nozvejas samazināšanu vismaz par 50 % salīdzinājumā ar vidējo nozveju no 2004. līdz 2006. gadam, ko sasniedz, vai nu saīsinot zušu zvejas sezonu, vai arī citādi. Šo samazinājumu piemēro no 2009. gada 1. janvāra.
3. Šā panta 2. punktā minētās nozvejas samazināšanu pilnībā vai daļēji var aizstāt ar tūlītējiem pasākumiem attiecībā uz citiem antropogēnajiem mirstības faktoriem, kas ļautu tik lielam migrējošo zušu skaitam, kas ir ekvivalents daļai, ko sniegtu nozvejas samazināšana, nokļūt jūrā, lai nārstotu.

5. pants

Zušu krājumu pārvaldības plānu apstiprināšana un īstenošana

1. Pamatojoties uz Zivsaimniecības zinātnes, tehnikas un ekonomikas komitejas vai citu atbilstīgu zinātnisku struktūru

veiktu tehnisku un zinātnisku izvērtējumu, zušu krājumu pārvaldības plānus apstiprina Komisija atbilstīgi Regulas (EK) Nr. 2371/200230. panta 2. punktā minētajai kārtībai.

2. Dalībvalstis īsteno 1. punktā minētos zušu krājumu pārvaldības plānus no 2009. gada 1. jūlija vai arī pēc iespējas ātrāk pirms minētā datuma.

3. No 2009. gada 1. jūlija vai zušu krājumu pārvaldības plāna īstenošanas datuma, kas ir pirms šā datuma, *Anguilla anguilla* sugas zušus ir atļauts zvejot visu gadu, ja vien zveja atbilst Komisijas saskaņā ar 1. punktu apstiprinātā zušu krājumu pārvaldības plānā izklāstītām specifikācijām un ierobežojumiem.

4. Dalībvalsts, kas vēlākais 2008. gada 31. decembrī ir Komisijai iesniegusi apstiprināšanai zušu krājumu pārvaldības plānu, kuru Komisija saskaņā ar 1. punktu nevar apstiprināt, vai nu vismaz par 50 % samazina zvejas piepūli salīdzinājumā ar vidējo zvejas piepūli, ko izmantoja no 2004. līdz 2006. gadam, vai samazina zvejas piepūli, lai nodrošinātu zušu nozvejas samazināšanu vismaz par 50 % salīdzinājumā ar vidējo nozveju no 2004. līdz 2006. gadam, vai nu saīsinot zušu zvejas sezonu, vai arī citādi. Šo samazinājumu īsteno trijos mēnešos no dienas, kad pieņemts lēmums neapstiprināt plānu.

5. Šā panta 4. punktā minētās nozvejas samazināšanu pilnībā vai daļēji var aizstāt ar tūlītējiem pasākumiem attiecībā uz citiem antropogēnajiem mirstības faktoriem, kas ļautu tik lielam migrējošo zušu skaitam, kas ir ekvivalents daļai, ko sniegtu nozvejas samazināšana, nokļūt jūrā, lai nārstotu.

6. Ja Komisija nevar apstiprināt zušu krājumu pārvaldības plānu, dalībvalstis var iesniegt pārskatītu plānu triju mēnešu laikā pēc tam, kad pieņemts lēmums to neapstiprināt.

Zušu krājumu pārvaldības pārskatīto plānu apstiprina saskaņā ar 1. punktā paredzēto kārtību. Šā panta 4. punktā minēto nozvejas samazināšanas īstenošanu nepiemēro, ja Komisija ir apstiprinājusi pārskatīto plānu.

6. pants

Zušu krājumu pārvaldības pārrobežu plāni

1. Zušu upju baseinos, kas plešas vairāk nekā vienas dalībvalsts teritorijā, attiecīgās dalībvalstis kopīgi izstrādā zušu krājumu pārvaldības plānu.

Ja koordinācija varētu izraisīt kavējumus, kuru dēļ pārvaldības plānu nevarēs iesniegt laikus, dalībvalsts var iesniegt pārvaldības plānus par upes baseina daļu, kas ir tās teritorijā.

2. Ja zušu upju baseins plešas ārpus Kopienas teritorijas, attiecīgās dalībvalstis cenšas izstrādāt zušu krājumu pārvaldības plānu, sadarbojoties ar attiecīgām trešām valstīm, un tiek ievērota attiecīgu reģionālo zivsaimniecības organizāciju kompetence. Ja attiecīgās trešās valstis nepiedalās zušu krājumu pārvaldības plāna kopīgā izstrādē, attiecīgās dalībvalstis var iesniegt pārvaldības plānus par upes baseina daļu, kas ir to teritorijā, lai panāktu 2. panta 4. punktā paredzētā nokļūšanas jūrā mērķa līmeņa sasniegšanu.

3. Šā panta 1. un 2. punktā minētajiem pārrobežu plāniem *mutatis mutandis* piemēro 2., 4. un 5. pantu.

7. pants

Krājumu atjaunošanas pasākumi

1. Ja dalībvalsts atļauj zvejot zušus, kas ir īsāki par 12 cm, vai kā zušu krājuma pārvaldības plāna daļu saskaņā ar 2. pantu vai kā zvejas piepūles samazināšanas daļu saskaņā ar 4. panta 2. punktu vai 5. panta 4. punktu, tā paredz, ka vismaz 60 % šajā dalībvalstī katru gadu nozvejotu zušu, kas ir īsāki par 12 cm, pārdod krājumu atjaunošanai zušu upju baseinos, ko dalībvalstis noteikušas saskaņā ar 2. panta 1. punktu, lai palielinātu to sudrabzušu skaitu, kas nokļūst jūrā.

2. Zušu krājumu pārvaldības plānā, kas izstrādāts saskaņā ar 2. pantu, 60 % krājumu paredz atjaunošanai. Sākotnējo daļu zušu krājumu pārvaldības plāna piemērošanas pirmajā gadā nosaka vismaz 35 % līmenī un to pakāpeniski palielina vismaz par 5 % gadā. Līdz 2013. gada 31. jūlijam sasniedz 60 % līmeni.

3. Lai nodrošinātu to, ka nozvejotos zušus, kas īsāki par 12 cm, 2. punktā minēto procentu apjomā izmanto krājumu atjaunošanas programmā, dalībvalstīm jāizveido piemērota ziņošanas sistēma.

4. Zušu pārvietošanu zušu krājumu atjaunošanas vajadzībām veic saskaņā ar zušu krājumu pārvaldības plānu, kā noteikts 2. pantā. Zušu krājumu pārvaldības plānos nosaka to zušu daudzumu, kas īsāki par 20 cm un kas vajadzīgi krājumu atjaunošanai, lai palielinātu to sudrabzušu mazuļu skaitu, kas nokļūst jūrā.

5. Komisija katru gadu sniedz ziņojumu Padomei par tādu zušu tirgus cenu attīstību, kas ir īsāki par 12 cm. Šajā sakarā

attiecīgās dalībvalstis izstrādā piemērotu sistēmu, lai pārraudzītu cenas, un tās katru gadu ziņo Komisijai par šīm cenām.

6. Ja to zušu vidējā tirgus cena, ko izmanto krājumu atjaunošanai, būtiski samazinās salīdzinājumā ar to zušu cenu, ko izmanto citiem nolūkiem, attiecīgā dalībvalsts par to informē Komisiju. Komisija saskaņā ar kārtību, kas noteikta Regulas (EK) Nr. 2371/200230. panta 2. punktā, šā jautājuma risināšanai veic atbilstīgus pasākumus, ar ko uz laiku var samazināt 2. punktā minētos procentuālos daudzumus.

7. Komisija vēlākais 2011. gada 1. jūlijā ziņo Padomei un izvērtē krājumu atjaunošanas pasākumus, tostarp tirgus cenu attīstību. Ņemot vērā šo izvērtējumu, Padome ar kvalificētu balsu vairākumu pieņem lēmumu par Komisijas priekšlikumu attiecībā uz piemērotiem pasākumiem, lai līdzsvarotu ar krājumu atjaunošanu saistītos pasākumus, līdztekus sasniedzot 2. punktā minētos procentuālos daudzumus.

8. Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1198/200638. panta 2. punktu krājumu atjaunošanu uzskata par saglabāšanas pasākumu, ja:

— tā saskaņā ar 2. pantu ir zušu krājumu pārvaldības plāna daļa,

— tā attiecas uz zušiem, kas ir īsāki par 20 cm, un

— tā palīdz sasniegt 2. panta 4. punktā minēto nokļūšanas jūrā mērķa līmeni – 40 %.

8. pants

Pasākumi attiecībā uz Kopienas ūdeņiem

1. Ja dalībvalsts veic zveju Kopienas ūdeņos, kurā iegūst zušus, tā vai nu samazina zvejas piepūli vismaz par 50 % salīdzinājumā ar vidējo zvejas piepūli, kas izmantota no 2004. līdz 2006. gadam, vai arī samazina zvejas piepūli, lai nodrošinātu zušu nozvejas samazināšanu vismaz par 50 % salīdzinājumā ar vidējo nozveju no 2004. līdz 2006. gadam. Šo samazinājumu veic pakāpeniski – piecu gadu laikposmā no 2009. gada 1. jūlija, sākotnēji pirmajos divos gados katru gadu samazinot nozveju par 15 %.

2. Šā panta 1. punktā Kopienas ūdeņi ir ūdeņi, kas ir jūras pusē no to upju baseinu robežām, kuras ir dabiskas zušu dzīvotnes, kā dalībvalstis tos noteikušas saskaņā ar 2. panta 1. punktu.

9. pants

Ziņojumu sniegšana un izvērtējums

1. Katra dalībvalsts sākotnēji reizi trijos gados sniedz Komisijai ziņojumu; pirmo ziņojumu sniedz līdz 2012. gada 30. jūnijam. Pēc tam, kad pirmie trīs triju gadu pārskata ziņojumi ir iesniegti, ziņošanas biežumu samazina līdz vienai reizei sešos gados. Ziņojumos izklāsta pārraudzību, efektivitāti un rezultātus, un jo īpaši iespējami lielākās pieejamās aplēses par:

- a) katrā dalībvalstī – sudrabzušu biomasas daļu, kas nokļūst jūrā, lai nārstotu, vai sudrabzušu biomasas daļu, kas no tās dalībvalsts teritorijas migrē jūras virzienā, dodoties uz nārstu, salīdzinājumā ar 2. panta 4. punktā noteikto nokļūšanas jūrā mērķa līmeni;
- b) zvejas piepūles līmeni, ar kuru zvejo zušus katru gadu, kā arī par samazinājumu, kas veikts atbilstīgi 4. panta 2. punktam un 5. panta 4. punktam;
- c) līmeni mirstības faktoriem, kas nav saistīti ar zveju, kā arī samazinājumu, kas panākts atbilstīgi 2. panta 10. punktam;
- d) nozvejoto zušu, kas ir īsāki par 12 cm, daudzumu un daļu no tā, ko izmanto dažādiem nolūkiem.

2. Vēlākais 2013. gada 31. decembrī Komisija Eiropas Parlamentam un Padomei iesniedz ziņojumu ar zušu krājumu pārvaldības plānu ieviešanas rezultātu izvērtējumu no statistikas un zinātnes viedokļa, kam pievienots Zivsaimniecības zinātnes, tehnikas un ekonomikas komitejas atzinums.

3. Ņemot vērā 2. punktā minēto ziņojumu, Komisija ierosina jebkādus attiecīgus pasākumus, lai ar lielu varbūtību panāktu Eiropas zušu krājumu atjaunošanu, un Padome ar kvalificētu balsu vairākumu pieņem lēmumu par alternatīviem pasākumiem, lai sasniegtu 2. panta 4. punktā noteikto nokļūšanas jūrā mērķa līmeni vai saskaņā ar 4. panta 2. punktu un 5. panta 4. punktu samazinātu nozvejas piepūli.

10. pants

Kontrole un izpildes nodrošināšana ūdeņos, kas nav Kopienas ūdeņi

1. Dalībvalstis izveido kontroles un nozvejas pārraudzības sistēmu, kas pielāgota to iekšzemes zvejniecības apstākļiem un jau spēkā esošajam tiesiskajam regulējumam un atbilst attiecīgiem noteikumiem, kuri izklāstīti Regulā (EEK) Nr. 2847/93.

2. Kontroles un nozvejas pārraudzības sistēma ietver aprakstu par visām zvejas tiesību piešķiršanas sistēmām zušu upju baseinos, kas ir dabiskas zušu dzīvotnes, kā dalībvalstis tos noteikušas saskaņā ar 2. panta 1. punktu, tostarp ūdeņos, kas ir privātīpašums.

11. pants

Informācija par zvejas darbībām

1. Līdz 2009. gada 1. janvārim katra dalībvalsts sagatavo šādu informāciju par komerciālām zvejas darbībām:

- sarakstu, kurā uzskaitīti visi zvejas kuģi – neatkarīgi no to lielākā garuma –, kas kuģo ar attiecīgās dalībvalsts karogu un kam saskaņā ar 8. pantu ir atļauja zvejot zušus Kopienas ūdeņos,
- sarakstu, kurā uzskaitīti visi zvejas kuģi, komercuzņēmumi vai zvejnieki, kam ir atļauja zvejot zušus zušu upju baseinos, kas ir dabiskas zušu dzīvotnes, kā dalībvalstis tos noteikušas saskaņā ar 2. panta 1. punktu,
- sarakstu, kurā minēti visi izsoles centri vai citas struktūras vai personas, ko dalībvalstis ir pilnvarojušas veikt pirmo zušu tirdzniecību.

2. Dalībvalstis regulāri veic aplēses par atpūtas zvejnieku skaitu un viņu nozvejoto zušu daudzumu.

3. Pēc Komisijas lūguma dalībvalstis sniedz 1. un 2. punktā minēto informāciju.

12. pants

Zušu importa un eksporta kontrole un izpildes nodrošināšana

Vēlākais 2009. gada 1. jūlijā dalībvalstis:

- veic vajadzīgos pasākumus, lai noteiktu visu tās teritorijā importēto vai eksportēto dzīvo zušu izcelsmi un nodrošinātu to izsekojamību,
- konstatē, vai Kopienas apgabalā iegūtie un no tās teritorijas eksportētie zuši ir nozvejoti atbilstīgi Kopienas saglabāšanas pasākumiem,
- veic pasākumus, lai konstatētu, vai attiecīgās reģionālās zivsaimniecības organizācijas ūdeņos iegūtie un tās teritorijā importētie zuši ir nozvejoti atbilstīgi attiecīgajā reģionālās zivsaimniecības organizācijā pieņemtiem noteikumiem.

*13. pants***Stāšanās spēkā**

Šī regula stājas spēkā trešajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2007. gada 18. septembrī

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
R. PEREIRA
